

สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ

จดหมายข่าว

National Institute of Animal Health [NIAH] NEWSLETTER

ISSN 0858-4516

ปีที่ 8 ฉบับที่ 4 ประจำเดือน กรกฎาคม - สิงหาคม 2542

PMWS โรคใหม่ที่ตัวรู้งัก และ เฝ้ารอวัง

สพ.ญ. ดร. สุภารัตน์ ดำรงวัฒนโกศล

สพ.ญ. ดวงทอง ปัจฉิมะศิริ

PMWS หรือ Postweaning multisystemic wasting syndrome คือกลุ่มอาการสุขภาพทรุดโทรมในสุกรหลังหย่านม จัดเป็นโรคใหม่ในสุกร โดยตรวจพบครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ.2534 จากสุกรฝูงหนึ่งในประเทศแคนาดา

ปัจจุบันโรคนี้มีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมเลี้ยงสุกรเพิ่มมากขึ้นเนื่องจากใน ระยะ 3-4 ปีที่ผ่านมา ตรวจพบสุกรป่วยด้วยกลุ่มอาการ PMWS จากหลายๆ ประเทศ เช่น แคนาดา สหรัฐอเมริกา และประเทศอื่นๆ ในยุโรป

สาเหตุ

เกิดจากเชื้อ Porcine circovirus (PCV) type II ซึ่งเป็นไวรัสในตระกูล Circoviridae เป็นไวรัสที่ไม่มีเปลือกหุ้ม DNA เป็นชนิดวงกลมสายเดี่ยว จัดเป็นไวรัสในสัตว์ที่มีขนาดเล็กที่สุด คือมีขนาดประมาณ 16 nm ไวรัสอื่นๆ ในกลุ่มนี้ได้แก่ Chicken anemia virus, Psittacine beak and feather disease virus

ส่วนเชื้อ PCV type I นั้นตรวจพบครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ.2517 จากการปนเปื้อนในเซลล์เพาะเลี้ยงไตสุกร (PK-15) ชนิดต่อเนื่อง เมื่อนำเชื้อไวรัสชนิดนี้ฉีดเข้าสุกรปกติ พบว่าไม่ทำให้สุกรป่วยและตรวจไม่พบการเปลี่ยนแปลงทางพยาธิวิทยาใดๆ แต่จะทำให้เกิดการติดเชื้อได้ในเซลล์ monocyte/macrophage จากการศึกษากายวิภาคพบว่า สุกรส่วนใหญ่มีแอนติบอดีต่อเชื้อ PCV type I อยู่แล้ว จากการสัมผัสเชื้อนี้โดยธรรมชาติ

สำหรับเชื้อ PCV type II ที่ทำให้สุกรป่วยด้วยกลุ่มอาการ PMWS นั้น มีความแตกต่างจากเชื้อ PCV type I โดยเชื้อ PCV type II จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพยาธิวิทยาที่จำเพาะในสัตว์ป่วย และสามารถทำให้เกิดการติดเชื้อในเซลล์อื่นๆ ได้นอกเหนือจากเซลล์ monocyte/macrophage เช่น เซลล์ตับ เซลล์ตับอ่อน เซลล์เยื่อลำไส้ และเซลล์เยื่อหุ้มไต เป็นต้น

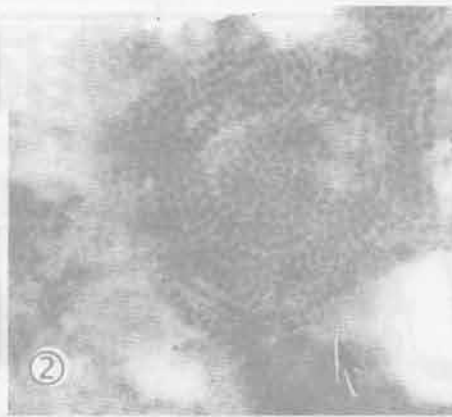
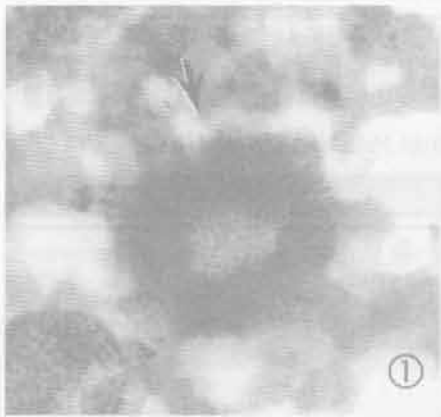
จากการศึกษาทางด้านพันธุกรรม พบว่าไวรัสทั้ง 2 ชนิด มีความเหมือนกันในการเรียงตัวของ nucleotide ของสาย DNA (DNA homology) ประมาณ 70%

อาการ

มักพบในสุกรอายุ 5-12 สัปดาห์ อัตราการป่วย 5-15% โดยสุกรมีอาการทางคลินิกที่สำคัญ คือ น้ำหนักลดลงอย่างรวดเร็ว ซึม ผอม ชีต หายใจลำบาก อาจมีท้องเสียร่วมด้วย และมักพบโรคแทรกซ้อนจากการติดเชื้อไวรัสหรือแบคทีเรียอื่นๆ ร่วมด้วย

กระบวนการเกิดโรค

ยังไม่ทราบแน่ชัด เนื่องจากการติดเชื้อ PCV ในสุกรทดลอง เพื่อให้เกิดกลุ่มอาการเช่นที่พบในภาคสนาม นั้นทำได้ค่อนข้างยาก อาจต้องมีสาเหตุโน้มนำอื่นๆ เช่น การเลี้ยงสุกรที่หนาแน่นเกินไป ระบบการระบายอากาศที่ไม่ดี ความเครียดต่างๆ หรืออาจต้องมีการติดเชื้ออื่นๆ ร่วมด้วย อวัยวะที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดจากการติดเชื้อ PCV คือ ปอด และอวัยวะในระบบต่อมน้ำเหลือง เช่น ต่อมน้ำเหลือง ทอนซิล และม้าม โดยจะมีการลด

ภาพจากกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแสดงเชื้อไวรัส (PCV) เรียงตัวแบบ crystal array (1), แบบ whirl structure (2) (3) basophilic intracytoplasmic inclusion bodies ในต่อมน้ำเหลือง (H&E) (4) การอักเสบแบบแกรนูโลมาใน Peyer's patches พบที่เซลล์ขนาดใหญ่ที่มีหลายนิวเคลียส

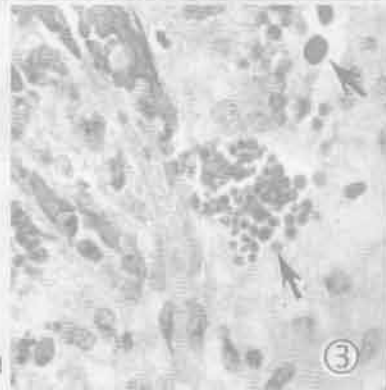
จำนวนลงของเม็ดเลือดขาวชนิดลิมโฟไซต์ เป็นผลให้เกิดโรคแทรกซ้อนต่างๆ ได้ง่าย

การตรวจวินิจฉัย

■ การตรวจซากด้วยตาเปล่าและการตรวจทางจุลพยาธิวิทยา
รอยโรคที่พบได้บ่อยคือ ต่อมน้ำเหลือง

ทั่วร่างกายขยายใหญ่ ปอดมีลักษณะแน่นแข็ง นูนคล้ำดูคล้ายยาง รอยโรคที่สำคัญทางจุลพยาธิวิทยา คือ การตรวจพบ basophilic intracytoplasmic inclusion bodies ในอวัยวะต่างๆ ที่พบได้บ่อยคือ ต่อมน้ำเหลือง Peyer's patches และทอนซิล ซึ่งอาจพบเป็นแบบเดี่ยว (single globule) จนถึงเป็นกลุ่มของ inclusion bodies (botryoid) ที่มีขนาดต่างๆ กัน มีการทำลายเม็ดเลือดขาวชนิดลิมโฟไซต์ (lymphoid depletion) และอาจพบเซลล์ขนาดใหญ่ที่มีหลายนิวเคลียส (multinucleated giant cell) ซึ่งเป็นการอักเสบแบบแกรนูโลมาตัส (granulomatous inflammation) ในอวัยวะดังกล่าว ที่ปอดพบการอักเสบชนิด interstitial pneumonia อาจพบการอักเสบที่ตับ ไต ตับอ่อน และกระเพาะอาหารร่วมด้วย นอกจากนั้น สุนัขที่ป่วยด้วย PMWS มักมีโรคแทรกซ้อน จึงอาจพบรอยโรคของโรคอื่นๆ ร่วมด้วย

■ การตรวจด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอน
เมื่อนำเนื้อเยื่อที่ตรวจพบ intracytoplasmic inclusion bodies มาตรวจดูด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอน จะพบอนุภาคของเชื้อไวรัสเรียงตัวกันแน่นในรูป crystal array ใน cytoplasm ของเซลล์ สำหรับเชื้อที่พบในประเทศไทย มีลักษณะที่จำเพาะ คือพบการเรียงตัวของอนุภาคไวรัสทั้งในรูป crystal array และ whirl structure

■ การตรวจหาแอนติเจนของไวรัสโดยวิธี Immunohistochemistry

ใช้แอนติบอดีที่จำเพาะกับเชื้อ PCV ร่วมกับขบวนการทำให้เกิดสี เพื่อให้เกิดการมองเห็นปฏิกิริยาการจับกันของแอนติเจนและแอนติบอดีในเนื้อเยื่อ

■ การตรวจหาดีเอ็นเอของไวรัส

- วิธีเพิ่มขยายยีนในหลอดทดลอง (Polymerase chain reaction, PCR) โดยใช้ primers ที่จำเพาะกับเชื้อ PCV

- วิธี In situ hybridization โดยใช้ probe ที่จำเพาะกับเชื้อ PCV ร่วมกับขบวนการทำให้เกิดสี ทำให้มองเห็นปฏิกิริยาการจับกันของไวรัสดีเอ็นเอ และ probe ในเนื้อเยื่อ

การเก็บตัวอย่างส่งห้องปฏิบัติการ

■ การส่งสุกรป่วยทั้งตัว

ส่งสุกรมีชีวิตที่มีอาการสอดคล้องกับโรคนี้โดยพิจารณาจากอายุร่วมด้วย ไปยังห้องปฏิบัติการ

■ การส่งตัวอย่างเนื้อเยื่อ

ให้เก็บตัวอย่างเนื้อเยื่อสัตว์ป่วยในขณะที่ยังสดอยู่ ตัวอย่างเนื้อเยื่อที่ควรส่งตรวจคือ ต่อมน้ำเหลือง ทอนซิล ม้าม ปอด ตับ ไต และตับอ่อน แยกเก็บใส่ถุงพลาสติก

แล้วแช่เย็น อีกส่วนหนึ่งแช่ใน 10% ฟอร์มาลิน เพื่อ
ตรวจทางพยาธิวิทยา

การระบาดของโรค PMWS ในประเทศไทย

สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ ได้ทำการเฝ้าระวังโรคนี้
มาตั้งแต่ปี พ.ศ.2540 ซึ่งในขณะนั้นการวินิจฉัยโรคนี้ใช้วิธีดู
การเปลี่ยนแปลงทางจุลพยาธิวิทยา ร่วมกับการตรวจหา
อนุภาคของไวรัสด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนเท่านั้น
ปัจจุบันมีการนำเทคนิคการตรวจหาแอนติเจน หรือ
ดีเอ็นเอของไวรัสมาใช้ ทำให้การวินิจฉัยโรคเป็นไปได้
รวดเร็วแม่นยำยิ่งขึ้น ถึงแม้ว่าจะมีการเฝ้าระวังโรคนี้มา
เกือบ 2 ปี สถาบันฯ เริ่มตรวจพบตัวอย่างสุกรป่วยด้วย
เชื้อ PCV ในช่วงต้นปี พ.ศ.2542 จนถึงปัจจุบัน รวม 4 ราย
ซึ่งเป็นสุกรป่วยจากฟาร์มในจังหวัด ชลบุรี นครปฐม และ
ราชบุรี โดยทำการตรวจยืนยันการเกิดโรคด้วยวิธี PCR
และ in situ hybridization เมื่อนำไวรัสที่ได้ศึกษาการ
เรียงลำดับ nucleotide ของสาย DNA (ในส่วนของ
ORF1) พบว่ามีความเหมือนกัน 100% กับเชื้อที่แยกได้
จากรัฐ Iowa สหรัฐอเมริกา สำหรับการศึกษาย้อนหลัง
จากตัวอย่างเนื้อเยื่อที่เก็บไว้ พบว่าสุกรในประเทศไทยมี
การติดเชื้อ PCV ตั้งแต่ปี พ.ศ.2536 (รุ่งโรจน์ และ คณะ,
ข้อมูลรอการตีพิมพ์) ถึงแม้ว่าการระบาดของโรค PMWS
ในประเทศไทยยังตรวจพบไม่มากนัก แต่จัดเป็นโรคใหม่
ที่ควรให้ความสนใจเพื่อป้องกันมิให้เกิดความเสียหาย
ทางเศรษฐกิจต่อเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร

การควบคุมป้องกัน

เนื่องจากเป็นโรคใหม่และมีสาเหตุจากเชื้อไวรัส
จึงยังไม่มีวัคซีนป้องกัน แต่การจัดระบบการจัดการ
ฟาร์ม รวมทั้งมีการสุขาภิบาลที่ดี หลีกเลี่ยงปัจจัย
โน้มนำต่างๆ และปัจจัยอื่นๆ ที่ทำให้สุกรเครียด เช่น
ไม่เลี้ยงสุกรหนาแน่นเกินไป มีระบบการระบาย
อากาศที่ดี ใช้วัคซีนป้องกันโรคต่างๆ ตาม
โปรแกรมอย่างสม่ำเสมอ ควบคุมการเกิดโรค
แทรกซ้อน รวมทั้งการนำระบบ all-in-all-out มาใช้
ในการจัดการฟาร์ม สามารถลดโอกาส และ
ความรุนแรงในการเกิดโรค PMWS ได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ

USDA จะให้ การฉายรังสีในเนื้อสัตว์

ชาวจากสำนักงานที่ปรึกษา
การเกษตรต่างประเทศ ประจำ
กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. เมื่อวันที่ 19
ก.พ. 2542 รายงานว่า รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงเกษตรสหรัฐ

อเมริกา (USDA) อนุญาตให้มีการฉายรังสีในเนื้อสัตว์
และผลิตภัณฑ์จากเนื้อสัตว์ซึ่งยังดิบอยู่ได้ ทั้งนี้เพื่อใช้
พลังงานจากรังสีกำจัดเชื้อจุลินทรีย์ที่เป็นอันตรายในเนื้อวัว
เนื้อสุกร และเนื้อสัตว์ปีกต่างๆ โดยองค์การอาหารและยา
ได้ให้ความเห็นชอบแล้วว่าปลอดภัยสำหรับผู้บริโภค
การใช้กัมมันตรังสีเป็นวิธีเดียวในปัจจุบันที่สามารถใช้กำจัด
เชื้อแบคทีเรีย *E.coli* 0157:H7 ในเนื้อดิบ และยังสามารถ
ลดจำนวนเชื้อ *Listeria* spp., *Salmonella* spp. และ
Campylobacter spp. ในผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์ดิบได้
แต่ทั้งนี้ไม่ได้กำหนดให้ใช้กับพืช

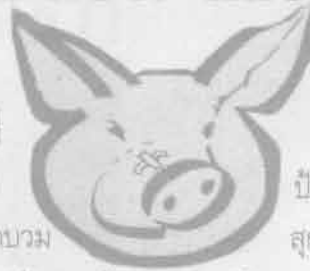
สาร : นารู โรคในนกกกระโท

น.สพ.จิต ศิริวรรณ น.สพ.ชัยศิริ มหันตชัยสกุล
กลุ่มงานระบดวิทยา

จากการสำรวจการระบาดของโรคในนกกกระโท
ตั้งแต่เดือนมกราคม 2538 ถึงเดือนมีนาคม 2542 โดย
สถาบันสุขภาพสัตว์ฯ พบว่า โรคที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ
โรคบิด (Coccidiosis) 17 ราย ป่วย 37,115 ตัว ตาย
14,597 ตัว โรค Salmonellosis 10 ราย ป่วย 23,292 ตัว
ตาย 10,959 ตัว โรคคหิวาต์สัตว์ปีก 2 ราย ป่วย 9,000 ตัว
ตาย 9,000 ตัว โรค Infectious coryza 1 ราย ป่วย 1,300
ตัว ตาย 1,300 ตัว ซึ่งจากการติดตามการรักษาโรค
ในนกกกระโท พบว่าเชื้อบิดมักจะติดยาลหลายชนิด เช่น ยา
ซัลฟา จึงแนะนำให้เกษตรกรใช้ยา Amprolium รักษา
โรคบิด และใช้ยาปฏิชีวนะ เช่น Ampicillin, Colistin รักษา
โรคที่ติดเชื้อแบคทีเรีย ซึ่งโรคดังกล่าวมักจะเกิดจากการ
จัดการที่ไม่ดี ในคอกมีอุจจาระคั่งมาก ไม่ค่อยทำความสะอาด
ฉะนั้นการดูแลสุขาภิบาลในฟาร์มเป็นสิ่ง
จำเป็นอย่างยิ่ง

พบวิธีใหม่ในการตรวจโรค Atrophic Rhinitis ในสุกร

ข่าวจากสำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ ประจำกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. เมื่อวันที่ 19 ก.พ.2542 รายงานว่า โรค Atrophic Rhinitis ที่เกิดขึ้นกับสุกร มีผลทำให้สุกรน้ำหนักลด ต้องเสียเวลาในการขุน นอกจากนี้ยังทำให้สุกรเป็นโรคปอดบวมได้ง่าย โรคนี้เป็นโรคติดต่อที่สามารถระบาดไปยังสุกรตัวอื่นๆ ซึ่งเลี้ยงอยู่ในโรงเรือนเดียวกันได้อย่างรวดเร็ว ก่อความเสียหายให้กับผู้เลี้ยงปัส 17 ล้านเหรียญสหรัฐ ผลจากการศึกษาถึงสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดโรคนี้นั้น พบว่าเป็นเชื้อแบคทีเรีย 2 ชนิดคือ *Bordetella bronchiseptica* และ *Pasteurella*

multocida การตรวจพบเชื้อแบคทีเรียทั้งสองชนิดได้อย่างรวดเร็ว จะช่วยลดความสูญเสียลงได้โดยรักษาโรคด้วยการใช้ยาปฏิชีวนะ ป้องกันด้วยการฉีดวัคซีน และการลดจำนวนสุกร การตรวจโรคในปัจจุบันต้องใช้เวลานานอย่างน้อย 5-7 วันและผลออกมาไม่แน่นอน Karen B. Register นักจุลชีววิทยาของสำนักงานวิจัยการเกษตรแห่งเมือง Ames รัฐ Iowa ได้ค้นพบวิธีใหม่ในการตรวจโรคโดยใช้ Probe ซึ่งทำจากสารพันธุกรรมของเชื้อแบคทีเรียสองชนิดดังกล่าว สามารถรู้ผลการตรวจโรคได้ภายใน 3 วัน

จดหมายข่าวสถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ

ISSN 0858-4516

วัตถุประสงค์	เพื่อเผยแพร่วิชาการด้านสุขภาพสัตว์โดยเป็นสื่อกลางแลกเปลี่ยนข่าวสารวิชาการ เสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหาด้านสุขภาพสัตว์และการเลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการประชาสัมพันธ์กิจกรรมด้านสุขภาพสัตว์		
เจ้าของ	สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เกษตรกลาง ถ.พหลโยธิน เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900 ☎ 5798908-14 📠 5798918-19		
ที่ปรึกษา	นายสัตวแพทย์อุดม โพธิ์ รองอธิบดีกรมปศุสัตว์ ฝ่ายสัตวแพทย์ สัตวแพทย์หญิง ดร.สุราศรี ตันตสวัณดี ผู้อำนวยการสถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและชันสูตรโรคสัตว์ หัวหน้ากลุ่มงาน และหัวหน้าฝ่าย		
บรรณาธิการ	นายสัตวแพทย์โชคชัย นาคเดช	จัดพิมพ์-เผยแพร่	สมชาย ช่างทอง
ผู้ช่วยบรรณาธิการ	นายสัตวแพทย์เทพพร ศรราชพันธุ์		สุทธานันท์ มีโชคสม
กองบรรณาธิการ	นายสัตวแพทย์โสภณ ท้วมแสง	สำนักงาน	งานวางแผน ฝ่ายอำนวยการ ชั้น 2
	นายสัตวแพทย์ชัยศิริ มหันตชัยสกุล	กำหนดออก	ปีละ 6 ฉบับ ทุกๆ 2 เดือน ครั้งละ 1,200 ชุด
	นายสัตวแพทย์วัชรชัย ณรงค์ศักดิ์	พิมพ์ที่	โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด

สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ
กรมปศุสัตว์ จตุจักร กทม.10900
ที่ กษ 0615/ว.48

ในราชการกรมปศุสัตว์

(นางสาวสุทธานันท์ มีโชคสม)
เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล